

føjet til at vedtage en beslutning eller rette en henstilling, men undlader at gøre dette, og denne undladelse udgør magtfordrejning.

Hvis Den Høje Myndighed ikke inden for en frist af to måneder har vedtaget nogen beslutning eller rettet nogen henstilling, kan der inden for en frist af en måned for Domstolen indbringes en sag vedrørende den stiltiende beslutning om afslag, som anses at være en følge af denne passivitet.

Artikel 36

Inden Den Høje Myndighed træffer bestemmelse om en af de økonomiske sanktioner eller fastsætter en af de tvangsbøder, der omhandles i denne Traktat, skal den give vedkommende lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Domstolen har fuld prøvelsesret i sager vedrørende økonomiske sanktioner og tvangsbøder, der er fastsat i henhold til bestemmelserne i denne Traktat.

Klagerne kan på de i denne Traktats artikel 33, stk. 1, fastsatte vilkår til støtte for deres sag påberåbe sig, at beslutninger og henstillinger, som de påstås at have tilsidesat, lider af retlige mangler.

Artikel 37

Finder en Medlemsstat, at en handling eller en undladelse fra Den Høje Myndigheds side i en bestemt sag er egnet til at fremkalde alvorlige og varige forstyrrelser i dens økonomi, kan den indbringe sagen for Den Høje Myndighed.

Denne anerkender i påkommende tilfælde efter at have indhentet udtalelse fra Rådet, at en sådan situation består, og træffer under hensyntagen til Fællesskabets væsentlige interesser beslutning om de forholdsregler, der på de i denne Traktat forudsete vilkår bør træffes for at bringe denne situation til ophør.

Når der i medfør af bestemmelserne i denne artikel for Domstolen indbringes en sag angående denne beslutning eller angående en udtrykkelig eller stiltiende beslutning, der afslår at anerkende, at den ovennævnte situation består, tilkommer der Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende beslutningen.

I annulationstilfælde påhviler det Den Høje Myndighed, inden for rammerne af Domstolens afgørelse, at træffe beslutning om de forholdsregler, der skal træffes i det i denne artikels andet stykke nævnte øjemed.

Artikel 38

Efter begæring af en af Medlemsstaterne eller af Den Høje Myndighed kan Domstolen ophæve Rådets eller Forsamlingens afgørelser.

Begæringen skal fremsættes inden for en frist af en måned efter offentliggørelsen af Forsamlingens afgørelse eller meddelelsen af Rådets afgørelse til Medlemsstaterne eller til Den Høje Myndighed.

Til støtte for en sådan begæring kan alene påberåbes inkompetence eller krænkelse af væsentlige formforskrifter.

Artikel 39

Indbringelse af sager for Domstolen har ingen opsættende virkning.

Domstolen kan dog, såfremt den skønner at forholdene kræver det, udsætte fuldbyrdelsen af den anfægtede beslutning eller henstilling.

Den kan foreskrive alle andre nødvendige foreløbige foranstaltninger.

Artikel 40¹⁾

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 34, stk. 1, har Domstolen kompetence til på begæring af den skadelidte part at tilkende denne en erstatning i penge, der skal betales af Fællesskabet, i tilfælde hvor skaden er forårsaget ved en tjenstlig fejl fra Fællesskabets side under gennemførelsen af denne Traktat.

Domstolen har endvidere kompetence til at tilkende en erstatning, der påhviler en af Fællesskabets funktionærer, i tilfælde hvor skaden er forårsaget ved en personlig fejl fra dennes side under udøvelsen af hans tjenstlige pligter. Såfremt den skadelidte part ikke har kunnet erholde denne skadeserstatning af funktionæren, kan Domstolen pålægge Fællesskabet at betale en passende godtgørelse.

Alle øvrige mellem Fællesskabet og tredje-

¹⁾ Ifølge art. 26 i Fusionstraktaten er art. 40 stk. 2 ophævet og erstattet af følgende bestemmelse:

»Domstolen har endvidere kompetence til at tilkende en erstatning, der påhviler Fællesskabet, i tilfælde, hvor skaden er forårsaget ved en personlig fejl begået af en i Fællesskabet ansat under udøvelsen af hans tjenstlige pligter. De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem«.